

בש"פ 7050/18 - מדינת ישראל נגד בייז'נרי פיודור

בבית המשפט העליון

בש"פ 7050/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: בייז'נרי פיודור

בקשה שמינית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו
1996-

תאריך הישיבה: ז' בחשון התשע"ט (16.10.2018)

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסו

בשם המשיב: עו"ד בוריס שרמן

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 31.10.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 19843-05-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. ביום 9.5.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום הכולל שני אישומים המייחס לו עבירות של רצח (שתי עבירות), אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום, הצתה (שתי עבירות), ניסיון להשמדת ראיה (שתי עבירות), שיבוש הליכי משפט (שתי עבירות) וגניבה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בה נטען לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, וכי העבירות המיוחסות למשיב מעידות על יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחון הציבור. בדיון שהתקיים ביום 6.7.2016 הסכים בא-כוח המשיב למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ובו ביום הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

משעה שחלפו תשעה חודשים מעת שהוגש כתב האישום ומשפטו של המשיב טרם הסתיים, נדרש בית משפט זה להאריך את מעצרו מספר פעמים (בש"פ 939/17; בש"פ 3530/17; בש"פ 6114/17; בש"פ 8217/17; בש"פ 793/18; בש"פ 3281/18; בש"פ 5568/18). בהחלטותיו הקודמות, קבע בית משפט זה כי לנוכח המיוחס למשיב, קיים חשש לשיבוש הליכי משפט על ידי בריחתו למקום הולדתו (מולדובה), וכי מסוכנותו הנלמדת מהמעשים המזוועים המיוחסים לו היא ברורה מאליה.

4. כעת מונחת לפני בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב, בה נטען בין היתר כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על המסוכנות המופלגת הנשקפת ממנו, וכי לנוכח העובדה שמיוחסות למשיב שתי עבירות של ניסיון להשמדת ראיה ושתי עבירות של שיבוש מהלכי משפט, קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט. כן נטען כי העונש הצפוי למשיב, ככל שיורשע, מקים חשש הימלטות מן הדין. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, צוין כי עד כה התקיימו 27 ישיבות הוכחות שבהן נשמעו 68 עדי תביעה, ונקבעו 6 ישיבות נוספות במהלך תקופת ההארכה המבוקשת.

5. בדיון לפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה כאמור. צוין עוד כי בינתיים התקיים דיון הוכחות נוסף בו העידו 6 עדי תביעה, וכי עד סוף חודש נובמבר קבועים 5 מועדי הוכחות נוספים, ובכך מתקרבת פרשת התביעה לסיומה. כן צוין כי הן התביעה והן ההגנה ויתרו על העדת מספר לא מבוטל של עדים, וכי קצב התנהלות ההליך הוא סביר.

בא כוח המשיב התנגד לבקשה. לטענתו, אף שאין להגנה טענות על קצב ניהול ההליך על ידי בית המשפט, ההליך צפוי להימשך עוד תקופה ארוכה, וזאת עקב החלטה שגויה לדבריו של התביעה לכתוב יחדיו בכתב האישום שתי פרשיות שונות ונפרדות. נטען כי משעה שמדובר בהארכת מעצר שמינית וסיום ההליך אינו נראה באופק, יש מקום לשחרור המשיב לחלופת מעצר. כן צוין כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי.

6. דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומד קצב התקדמות ההליך לצד האיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת

עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם.

8. למשיב מיוחסות עבירות חמורות מאוד, בנסיבות מזוועות ממש – שני מעשי רצח וכן עבירות אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום, הצתה (שתי עבירות), ניסיון להשמדת ראיה (שתי עבירות), שיבוש הליכי משפט (שתי עבירות) וגניבה. מעשים אלה ונסיבות ביצועם מצביעים על מסוכנות גבוהה מאוד, שלא ניתן להפריז בחומרתה. כן מתקיים במשיב חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, כמו גם חשש להימלטות מן הדין.

9. כפי שכבר נפסק לא פעם, "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 526, 527-528 (1997), כן ראו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, פסקה 17 (17.10.2013); בש"פ 4053/13 פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013); בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, פסקה 13 (25.05.2014); בש"פ 2674/17 מדינת ישראל נ' גילאוי, פסקה 12 (27.3.2017) ועוד רבים זולתם).

10. בנסיבות אלה, וכאשר אף לגישת ההגנה ההליך מתנהל ומתקדם בקצב סביר, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב כמבוקש אף שחלף זמן לא מועט מאז תחילת המעצר.

למותר לומר כי טענות המשיב לענין כריכת שני האישומים נגדו בכתב אישום אחד היא ענין לבית המשפט הדן בתיק ולא להליך שבפני.

11. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 31.10.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 19843-05-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בחשוון התשע"ט (16.10.2018).

ש ו פ ט